

ΣΑΡΛΟΤ ΜΠΡΟΝΤΕ

ΖΩΗ

Η ζωή, πιστεύω, δεν είναι όνειρο,
Τόσο σκοτεινό όσο οι σοφοί λένε,
Συχνά η λίγη πρωινή βροχή
Προλέγει μια ευχάριστη μέρα,
Ενίοτε υπάρχουν σύννεφα θλίψης
Αλλά είναι κι αυτά παροδικά
Αν η καταιγίδα κάνει τα τριαντάφυλλα ν ανθίζουν
Γιατί να θρηνούμε που ξεσπάει;
Αστραπιαία, χαρούμενα,
Της ζωής οι ηλιόλουστες ώρες φτερουγίζουν
Με ευγνωμοσύνη και χαρά,
Απολαύστε τες καθώς περνάνε

Τι κι αν ο θάνατος κάποτε φτάνει
Καλώντας τους καλύτερους μακριά;
Τι κι αν η θλίψη φαίνεται να κερδίζει,
Σκεπάζοντας την ελπίδα με πέπλο βαρύ;
Και πάλι η ελπίδα ευλύγιστη θα ξεπηδήσει
Ακατανίκητη, αν και έπεσε
Ακόμη ζωηρή με τα χρυσά φτερά της
Ακόμη δυνατή για να μας κρατήσει
Γενναία, άφοβα,
Η μέρα της δοκιμασίας περνά,
Δοξασμένα, νικηφόρα,
Μπορεί το κουράγιο να νικήσει την απελπισία.